

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคน ให้เป็นคนดีมีคุณภาพทั้งในด้านความรู้ ความคิด ความประพฤติ ค่านิยม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535) ได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุขและสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ โดยนัยดังกล่าว ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาจึงเป็นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้านคือ ด้านปัญญา ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย และด้านสังคม ให้สมดุลและกลมกลืนกัน

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ได้จัดให้คณิตศาสตร์ อยู่ในกลุ่มทักษะอันเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถ ในการคิด การคำนวณ สามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ จึงปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้ คณิตศาสตร์เป็นวิชาทักษะที่มีความสำคัญ อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป เพราะคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน ในปัจจุบัน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว หากเด็กนักเรียนได้รับการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างถูกต้องแล้ว ย่อมทำให้เป็นผู้มีทักษะ มีสมาธิ ช่างสังเกต และมีความคิดที่มีเหตุผล มีระเบียบ มีความแม่นยำรวดเร็ว ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดี ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้เน้นการสอนคณิตศาสตร์ โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถคิดคำนวณได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล และแสดงความคิดเห็นออกมาอย่างมีระเบียบและชัดเจนเห็นคุณค่าของคณิตศาสตร์ และสามารถนำความรู้คณิตศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยครูจะต้องจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกันระหว่างผู้เรียน เนื้อหา กิจกรรม และสื่อการสอน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียน

มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและมีทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์อย่างถูกต้อง ซึ่งในชีวิตประจำวันเราต้องใช้ความรู้และทักษะทางคณิตศาสตร์เกือบตลอดเวลา เช่น การประมาณค่า การซื้อขาย การดูเวลา การชั่ง การตวง การวัด และอื่น ๆ อีกมากที่เกี่ยวกับจำนวนและตัวเลข ด้วยความสำคัญดังกล่าวข้างต้น การสอนคณิตศาสตร์เพียงเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักการของคณิตศาสตร์ เท่านั้นยังไม่เพียงพอ แต่ครูคณิตศาสตร์จำเป็นต้องสอนให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเกิดทักษะในการคิดคำนวณจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ต่อไป ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์และการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา

ในปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ยังมีปัญหาที่ไม่สามารถทำให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัย การประเมินผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ปีการศึกษา 2536 สรุปว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ครูส่วนมากขาดคู่มือครูคณิตศาสตร์ จึงไม่มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทักษะดังกล่าวต่ำกว่า ทุกกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ วรสุดา บุญยไวยโรจน์ (อ้างถึงในดวงเดือน อ่อนน่วม, 2537) กล่าวว่า การสอนในระดับประถมศึกษาเท่าที่ผ่านมา ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรคือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และนักเรียนจำนวนมากไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีความคิดว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก พลิกแพลง มีกฎ-ระเบียบที่ต้องท่องจำมากเป็นวิชาที่ต้องทำแบบฝึกหัดมาก นักเรียนจึงรู้สึกกลัว ท้อแท้ ขาดความมั่นใจในการเรียน และหากนักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนคณิตศาสตร์เบื้องต้นน่าเบื่อหน่ายแล้ว ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ก็จะไปในทางลบมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ซึ่ง น้อมศรี เกต (ดวงเดือน อ่อนน่วม, 2537) ได้เสนอแนะว่า การสอนคณิตศาสตร์ ครูสอนเนื้อหาแนวคิดหรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้แก่ นักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขึ้นต่อไปครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว หรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ และการเรียนคณิตศาสตร์นักเรียนส่วนมากมีปัญหาในการทำโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์มากกว่าในการฝึกทักษะ การบวก ลบ คูณ หาร

การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษานั้น นักเรียนมีจุดอ่อนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ทักษะด้านการคำนวณ ทักษะการแก้โจทย์ปัญหา ทักษะการคิดเลขเร็ว และการปฏิบัติงานทางคณิตศาสตร์ โดยเฉพาะนักเรียนมีทักษะดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (รายงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532) การที่ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก น่าเบื่อหน่าย และนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ดังกล่าว ทำให้ครูผู้สอนคณิตศาสตร์จำเป็นต้องปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กเป็นสำคัญ เด็กมีแบบแผนด้านความคิดให้มีเหตุผล โดยรากฐานมาจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ชอบความสนุกสนาน อยากรู้อยากเห็น และอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กวัยนี้ด้วย

คณิตศาสตร์ ถึงแม้ว่าจะมีความสำคัญสักเพียงใดก็ตาม สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะในด้านการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีการสอน การจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษา การใช้สื่อการสอนและตัวนักเรียนเป็นต้น(กรมวิชาการ,2537)

สำหรับการนำหลักสูตรคณิตศาสตร์ไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาชั้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ตลอดระยะเวลา 3 ปีการศึกษา(2536-2538)ที่ผ่านมา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ต่ำกว่าเป้าหมาย กล่าวคือ เป้าหมายที่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีต้องการให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ประมาณ ร้อยละ 65 แต่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ประมาณร้อยละ 62.22 ในปีการศึกษา 2536 และร้อยละ 62.16 ในปีการศึกษา 2537 และร้อยละ 63.67 ในปีการศึกษา 2538

ตารางที่ 1 การดำเนินการด้านคุณภาพการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มประสบการณ์	เป้าหมาย ร้อยละ	ปี2536 ทำได้ร้อยละ	ปี2537 ทำได้ร้อยละ	ปี2538 ทำได้ร้อยละ
ทักษะภาษาไทย	70	68.10	68.20	69.85
ทักษะคณิตศาสตร์	65	62.22	62.16	63.67
สพช.	70	66.85	69.30	67.79
สสน.	80	78.92	79.25	79.14
กพอ.	80	76.18	78.64	77.82
อังกฤษ	60	68.82	67.11	73.17

(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี)

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของจังหวัดปราจีนบุรี มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ไม่แน่นอน

โดยภาพรวมเมื่อเปรียบเทียบตั้งแต่ปีการศึกษา 2536-2538 พบว่า ในปีการศึกษา 2536 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของจังหวัดปราจีนบุรีเท่ากับร้อยละ 62.22 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับของประเทศ ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ การศึกษา 2536 เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 63.07 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2539) ส่วนในปีการศึกษา 2537 และ 2538 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศยังไม่มีข้อมูลที่ใช้ในการเปรียบเทียบ แต่ในระดับจังหวัดปีการศึกษา 2537 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงเป็นร้อยละ 62.16 และในปีการศึกษา 2538 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เป็นร้อยละ 63.67 และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยแยกเป็นรายสมรรถภาพ และเปรียบเทียบกับ 10 พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาคณิตศาสตร์ เท่ากับ 5.65 การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ เท่ากับ 6.13 การคิดเลขเร็ว เท่ากับ 7.06 การแก้โจทย์ปัญหาเท่ากับ 5.69 การปฏิบัติทางคณิตศาสตร์ เท่ากับ 7.35 (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี, 2538) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า ความเข้าใจเนื้อหาและการแก้โจทย์ปัญหามีผลสัมฤทธิ์ยังอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 10 ซึ่งโดยภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศทั้งที่หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาคน พัฒนาอาชีพและพัฒนาสังคม อันจะส่งผลให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา และมีค่านิยมที่ดีเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535)

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี (พ.ศ. 2539) ได้จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. 2539 ขึ้นโดย ระบุสภาพปัญหาและความต้องการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ไว้ในแผนปฏิบัติการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ดังนี้

ข้อ 3 ระบุว่าควรจัดให้มีการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา

ข้อ 8 ระบุว่า การสอนคณิตศาสตร์ควรมีกิจกรรมที่เร้าใจ มีสื่อ เน้นการปฏิบัติและส่งเสริมให้มีการท่องสูตรคูณ

ข้อ 9 ระบุว่าควรจัดอบรมสัมมนาครูที่สอนคณิตศาสตร์บ่อยๆ และมีการติดตามผลหลังการอบรม

จากสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจ ที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

ที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีกำหนดไว้ และเพื่อจะทราบปัญหาและสภาพการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ที่แท้จริง ซึ่งจะทำให้มีการวางแผนได้ตรงตามเป้าหมายและแก้ปัญหาได้ถูกจุดและพัฒนาได้ตรงตามนโยบาย ซึ่งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรเริ่มตั้งแต่ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในโรงเรียน และการดำเนินการสอนของครู ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางให้หน่วยงานต้นสังกัด เช่น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและโรงเรียนได้ใช้ประกอบการวางแผนปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาบุคลากร ผู้ใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ได้ใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริม พัฒนาการการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ ได้ถูกต้องตามหลักการของหลักสูตรและสามารถ ยกกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนให้สูงขึ้น และพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด และพัฒนากระบวนการใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนทุกคน และครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4 และ 6 ชั้นละ 1 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2539 จำนวน 259 โรงเรียน
2. ผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้สอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4 และ 6 ชั้นละ 1 คน ยกเว้นโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่มีครูผู้สอนคณิตศาสตร์แต่ละชั้นมากกว่า 1 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มให้เหลือชั้นละ 1 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และสาเหตุที่เลือกชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4 และ 6 เนื่องจากชั้นดังกล่าวมีการประเมินผลการเรียนปลายปีการศึกษาและนำผลการประเมิน ไปใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินในการเลื่อนชั้นของนักเรียน

และลักษณะโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์ได้จัดเนื้อหาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 3-4 และ 5-6 รวมไว้ด้วยกัน

3. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหา การใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีตามกรอบแนวคิดของ สุมิตร คุณานุกร (2523) ครอบคลุมประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
 - 1.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร
 - 1.2 การจัดทำกำหนดการสอน
 - 1.3 การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร
2. การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆเพื่อการใช้หลักสูตร
 - 2.1 การจัดบุคลากร
 - 2.2 การจัดตารางสอน
 - 2.3 การจัดสถานที่
 - 2.4 การจัดสื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน
 - 2.5 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
 - 2.6 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 2.7 การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
 - 3.1 การเตรียมการสอน
 - 3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.3 การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน
 - 3.4 การวัดและประเมินผลการเรียน

หมายเหตุ ด้านการจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆเพื่อการใช้หลักสูตร ในเรื่องการจัดแผนการเรียนผู้วิจัยมิได้นำมาศึกษา เนื่องจากในระดับประถมศึกษาไม่มีการจัดแผนการเรียน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2539

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา ที่เปิดสอน

ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2539

ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ หมายถึง ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4, และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

การใช้หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมส่วนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นขั้นตอนการนำหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติจริงหรือการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้มีการจัดกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในโรงเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนคณิตศาสตร์ทุกโรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนา การใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัย จะเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานต้นสังกัด อันได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนเพื่อแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา การจัดหลักสูตรคณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย